14/05/2019

Τα τέσσερα “όπλα” κατά των πειρασμών

/ Ορθόδοξες Προβολές

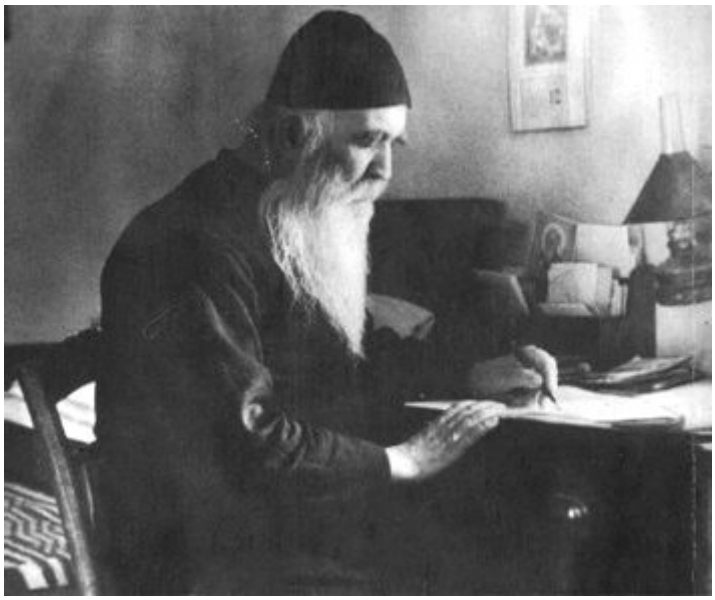

Γέροντος Φιλοθέου Ζερβάκου

Ὅσες φορές σᾶς προσβάλλει ὁ ἐχθρὸς (διάβολος) εἴτε μὲ κάποιο πάθος εἴτε μὲ μελαγχολία, μὲ τὴν ἀμέλεια, τὴν ἀπελπισία, ἁρπάξτε ἀμέσως τὸ ὅπλο τῆς προσευχῆς, καὶ θὰ δεῖτε πόσο γρήγορα ἐξαφανίζεται καὶ δὲ μένει οὔτε ἴχνος τῆς παρουσίας του. Ὅταν σᾶς πολεμάει ὁ ἐχθρὸς νὰ ζητᾶτε τὴ βοήθεια τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τοῦ φύλακα Ἀγγέλου τῆς ψυχῆς σας καὶ ὅλων τῶν Ἀγγέλων καὶ τῶν Ἁγίων.

Μαζὶ μὲ τὴν προσευχή σας νὰ λέτε τὴ δυσκολία σας σὲ πνευματικὸ Ἱερέα, ἀλλὰ νὰ ζητᾶτε καὶ τὶς προσευχὲς καὶ συμβουλὲς τῶν ἄλλων ἀδελφῶν σας, διότι ἕνας ἀδελφὸς ποὺ βοηθιέται ἀπὸ ἄλλον ἀδελφό, γίνεται δυνατὸς σὰν τὴν ὀχυρωμένη πόλη. Γιὰ ὅλα αὐτὰ χρειάζεται νὰ ἀσκεῖτε βία στὸν ἑαυτό σας, νὰ ἐνεργεῖτε γρήγορα καὶ μὲ γεναιότητα.

Να μεταχειρισθεῖς τέσσερα ὅπλα, ἀκαταμάχητα, κατὰ τῶν πειρασμῶν. Μὲ αὐτὰ τὰ ὅπλα, ἂν βέβαια τὰ χρησιμοποιήσεις μὲ μεγάλη προσοχή, δεξιοτεχνία, προθυμία καὶ ἀνδρεία, ὄχι μόνο θὰ μείνεις ἄτρωτος καὶ ἀβλαβὴς ἀπὸ τὰ.... βέλη καὶ τὶς παγίδες τοῦ διαβόλου, ἀλλὰ καὶ θὰ τὸν νικήσεις καὶ θὰ τὸν ἀφανίσεις.

Πρῶτο ὅπλο κατὰ τοῦ ἐχθροῦ εἶναι ἡ αἴσθηση τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνος ποὺ σκέφτεται καὶ στοχάζεται καλὰ πὼς ὁ Θεὸς εἶναι πανταχοῦ παρών, καὶ πάντοτε εἶναι μπροστά του, μέρα καὶ νύχτα σὲ κάθε περίσταση, δὲν μπορεῖ νὰ

ἁμαρτήσει. Διότι, ἀφοῦ φοβᾶται νὰ ἁμαρτήσει μπροστὰ σὲ ἕνα τιποτένιο ἄντρα ἢ γυναίκα, ἀκόμη καὶ μπροστὰ σὲ ἕνα μικρὸ παιδί, πὼς θὰ τολμήσει νὰ ἁμαρτήσει μπροστὰ στὸν Παντοδύναμο Θεό, ποὺ Τὸν τρέμουν τὰ Χερουβεὶμ καὶ τὰ Σεραφείμ, ὅλα τὰ κτίσματα ποὺ ἀναπνέουν, καὶ ποὺ μὲ ἕνα νεῦμα Τοῦ σαλεύει ὅλη ἡ γῆ;

Δεύτερο ὅπλο εἶναι νὰ συνηθίσεις νὰ λὲς ἀκατάπαυστα τὴν εὐχή: «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, ἐλέησον μέ». Αὐτὴ τὴν εὐχὴ νὰ ἀρχίζεις νὰ τὴ λές, μόλις σηκωθεῖς τὸ πρωὶ ἀπὸ τὸ κρεβάτι σου. Νὰ τὴ λὲς καὶ ὅταν περπατᾶς στὸ δρόμο καὶ ὅταν μπαίνεις στὸ αὐτοκίνητο, στὸ τρένο, στὸ πλοῖο, στὸ ἀεροπλάνο• καὶ ἐνῶ ἐργάζεσαι, τρῶς, πίνεις, καὶ σὲ κάθε ὥρα καί περίσταση. Ἀλλὰ νὰ τὴ λὲς μὲ τὴν καρδιά σου, μὲ πίστη εὐλάβεια, ἀγάπη, πόθο καὶ βία. Ὄχι τὸ στόμα νὰ λέει: «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ» καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ καρδιὰ νὰ λένε ἄλλα, καὶ μάλιστα πονηρὰ καὶ ἀντίθετα.

Τρίτο ὅπλο κατὰ τοῦ διαβόλου εἶναι ἡ ταπείνωση δηλ. νὰ μὴν ὑψηλοφρονεῖς, ἀλλὰ τὸ φρόνημά σου νὰ εἶναι ταπεινό. Νὰ ἔχεις τὴν αἴσθηση πὼς ὅ,τι ἔχεις δὲν εἶναι δικό σου, ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ. Δηλ. τὸ σῶμα σου καὶ ἡ ψυχή, ἡ ὑγεία καὶ ἡ δύναμη, ἡ σοφία, ὁ πλοῦτος καὶ ὅτι ἄλλο ἔχεις, ἀκόμη καὶ οἱ ἀρετές, οἱ ἀγαθοεργίες, οἱ προσευχές, οἱ νηστεῖες, οἱ ἐλεημοσύνες, ὅλα, ὅλα εἶναι χαρίσματα τῆς Χάρης τοῦ Θεοῦ, χωρὶς τὸν ὁποῖο δὲν μποροῦμε νὰ κάνουμε κανένα καλό. Ὅταν λοιπὸν ἔχεις ταπεινὸ φρόνημα, θὰ σὲ σκεπάζει καὶ θὰ σὲ φυλάει ὁ Θεός. Γιατί ὁ Θεὸς συγκινεῖται μὲ τὸν ταπεινὸ καὶ τὸν προσέχει, ὅπως λέει τὸ Ἅγιο Πνεῦμα στὸ βιβλίο τῶν Παροιμιῶν. Ὅταν στὶς καρδιὲς τῶν ταπεινῶν ἀνθρώπων ἀναπαύεται τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο, πῶς εἶναι δυνατὸ νὰ πλησιάσει ὁ διάβολος;

Τέλος, τέταρτο ὅπλο κατὰ τῶν παγίδων καὶ τῶν πειρασμῶν τοῦ διαβόλου, εἶναι ἡ ἀγάπη, ἡ καθαρή, ἡ ἀληθινή, ἡ ὁλόψυχη.
Ὅποιος ἔχει αὐτὴ τὴν ἀγάπη ἔχει μαζί του τὸ Θεό, ποὺ εἶναι ἀγάπη: «Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστί, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ Θεῷ μένει καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ» (Α΄ Ἰω. 4, 16). Ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἔχει μαζί του τὸ Θεὸ προστάτη καὶ βοηθό, τότε ποιὸν θὰ φοβηθεῖ; Ὅπου φῶς, φεύγει τὸ σκοτάδι• ὅπου ἀλήθεια, φυγαδεύεται τὸ ψεῦδος• ὅπου ὁ Θεός, φεύγει σὰν ἀστραπὴ ὁ διάβολος.

Αὐτὰ τὰ τέσσερα ὅπλα λοιπὸν νὰ μεταχειρίζεσαι καὶ νὰ παρακαλᾶς τὸ Θεὸ νὰ σὲ βοηθάει καὶ νὰ σὲ στηρίζει.
Καί, ἂν σὰν ἄνθρωπος τραυματιστεῖς ἀπὸ τὸ διάβολο, νὰ τρέχεις ἀμέσως στὸ γιατρό, στὸν πνευματικό, στὴ μετάνοια καὶ ἐξομολόγηση. Νὰ ζητήσεις θεραπεία καὶ θὰ τὴν ἔχεις